ನಕ್ಕರೆ ಅದೇ ಸ್ವರ್ಗ

ಡಾಕ್ಟರ್ : "ಏನು, ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಚಮಚಗಳಿವೆಯಲ್ಲಾ?"
ರೋಗಿ : "ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಟಾನಿಕ್ ಸೀಸೆಯ ಮೇಲೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಚಮಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ರಲ್ಲಾ ಡಾಕ್ಟರೇ...!"

ಮೈಸೂರು ಮಿತ್ರ
ಶುಕ್ರವಾರ, 24 ಡಿಸೆಂಬರ್ 2021
ಸತ್ಯೇನೋತ್ತಭಿತಾ ಭೂಮಿಃ!! ನಹಿ ಸತ್ಯಾತ್ಪರೋ ಧರ್ಮಃ!
(ಭೂಮಿಯು ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ, ಸತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ)
ಸಂಪಾದಕ: ಎಂ. ಗೋವಿಂದೇಗೌಡ M.A.

ಅಮೃತವಾಹಿನಿ

ಮಿತ್ರನನ್ನು ಆಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ವೀರನನ್ನು ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲೂ, ನೇರ ನಡೆಯುವವನನ್ನು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಾಗಲೂ, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಸಂಕಟ ಬಂದಾಗಲೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು.
–ಹಿತೋಪದೇಶ

ವೇದ ಸುಳ್ಳಾದರೂ ಗಾದೆ ಸುಳ್ಳಾಗದು

ಮನೆ ಚಿಕ್ಕದಾದ್ರೆ ಮನಸ್ಸೂ ಚಿಕ್ಕದೇ?

ನಿಮ್ಮ ಪತ್ರಗಳು

ರಂಗಾಯಣ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಏಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಬೇಕು?

ಮಾನ್ಯರೆ,

ರಂಗಾಯಣದ ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವವರು ನಿರ್ದೇಶಕ ಅಡ್ಡಂಡ ಕಾರ್ಯಪ್ಪ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು. ಅವರು ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ದಿನದಿಂದಲೂ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ಕೆಂಗಣ್ಣಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ರಾಜಕೀಯ ಒಲವು ಏನೇ ಇರಲಿ, 'ಪರ್ವ' ರಂಗರೂಪ ರಂಗಾಯಣದ ಒಂದು ಮೈಲಿಗಲ್ಲಾಗಿದೆ.

ಕಾರಿಯಪ್ಪ ಅವರು ಕೊಡವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಮೀಸಲಾತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಸಮರ್ಥನೀಯ. ಆದರೆ ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ.

'ಪರ್ವ'ವು ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಪುನಃ ಹೇಳುವಂತಿದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಆ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೋಡಬೇಕು. ಅಡ್ಡಂಡ ಕಾರ್ಯಪ್ಪ ಏಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಬೇಕು? ಅವರು ಅದ್ಭುತ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರೇ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ರಂಗಾಯಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಗುವ ನಾಟಕಗಳು ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ರಂಗಾಯಣ ಉತ್ತಮ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಲಿದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು. ನಾವು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಜನರಿಗೆ ನೆನಪಿಸಲು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ; ನಿಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಒಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಂಡ ಕಾರ್ಯಪ್ಪ ಅವರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು ಎಂದಲ್ಲ!

– ಪ್ರಸನ್ನಮೂರ್ತಿ, ಗೋಕುಲಂ, ತಾ. 14.12.201

ಇಂಡವಾಳು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣ ಕಲ್ಪಿಸಿ

ಮಾನ್ಯರೆ,

ಟಿ.ನರಸೀಪುರ ತಾಲೂಕಿನ ಇಂಡವಾಳು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣ ಇಲ್ಲದೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರದಾಡುವಂತಾಗಿದೆ. ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಿ ಬಸ್‌ಗಳು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಲಾ–ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಓಡಾಡಲು ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು.

–ರುಚಿತ.ಎನ್, ಮಹಾರಾಣಿ ಕಾಲೇಜು, ಮೈಸೂರು.

ಗುಡಿಸಿದ ಕಸಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುವುದೇಕೆ?

ಮಾನ್ಯರೆ,

ನಗರದ ಹಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಿದ ಕಸವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಬದಲು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೌರಕಾರ್ಮಿಕರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲೇ ಹದಗೆಡುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸರ ಇದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ದೃಶ್ಯ ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದು ಡಿ. 20ರ ಸೋಮವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಶೋಕ ಸರ್ಕಲ್ (ಬಲ್ಲಾಳ್ ಸರ್ಕಲ್) ಬಳಿಯ ಸಂಗೀತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕಚೇರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ. ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಂತಹ ಕ್ರಮವನ್ನು ತಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

–ಕೊ.ಸು.ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿ, ಚಾಮರಾಜಪುರಂ, ಮೈಸೂರು.

ವ್ಯಕ್ತಿಗತ– ಧನ್ಯವಾದ!

ಮಾನ್ಯರೆ,

ಎಷ್ಟು ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿದರೆ ತಾನೇ
ಆದೀತು ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು?
ಇಷ್ಟು ತೊಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರೆ ತಾನೆ
ಆದೀತು ಕಡಲು?
ಎಷ್ಟು ಎಲೆಗಳನ್ನು ಅಡಕಿದರೆ ತಾನೇ
ಆದೀತು ಕಾಡು?
ಎಷ್ಟು ಕಣಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದರೆ ತಾನೆ
ಆದೀತು ಕಣಜ?
ಎಷ್ಟು ನುಡಿಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸಿದರೆ ತಾನೆ
ಮೂಡೀತು ಹಾಡು?–ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ.
ಎಷ್ಟು ಚುಟುಕುಗಳನ್ನು ಹೆಣೆದರೆ ತಾನೆ
ರೂಪುಗೊಂಡೀತು ಮಹಾಕಾವ್ಯ?
ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ, "ಹನಿಗವನಗಳಲ್ಲೆ ಮಹಾಕಾವ್ಯ
ಬರೆದವರು" ಎಂದ ಮಹಾಶಯರ
'ಪಾ(ಪಾ)ದ'ಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದ!

ಉತ್ತರ : ಈಚೀಚೆಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಶಂಸೆಯ(ಪುಷ್ಪ) ವರ್ಷ; ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ! ಕಾರಣ ಕೇಳಿದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು; "ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ; ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜನರಾಗಿದ್ದೀರಿ!"

ಆದರೆ ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ; ಇದು ಸರಳ ಉತ್ತರ; ಸಾಲದು! ಬೇಕು ಗಹನವಾದ ಉತ್ತರ; ಕೊಡುವವರು ಯಾರು? ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿ ಯಾವುದು?

–ಸಿಪಿಕೆ, ಮೈಸೂರು.

ಅನಾಥರ ಬಾಳಿನ ಬೆಳಕು ಎಂ.ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯ

ಸ.ವೆಂ.ತೀರ್ಥೇಗೌಡ
ಮೊ.7676545556

ಎಂ.ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯ (ತಾತಯ್ಯ)

ಅಮಂತ್ರಂ ಅಕ್ಷರಂ ನಾಸ್ತಿ, ನಾಸ್ತಿ ಮೂಲ ಮನೌಷದಮ್॥
ಅಯೋಗ್ಯ ಪುರುಷೇ ನಾಸ್ತಿ ಯೋಜಕಸ್ಥತ್ರದುರ್ಲಭಃ॥

ಎಂಬುದು ವೇದದ ಒಂದು ಸಾಲು, ಇದು ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು, ನಾಯಕರನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರನ್ನು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟವರ ಧ್ಯೇಯ ಸೂಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾಲುಗಳು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಎನ್ನುವುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಶಾಸನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ ಅಮಾತ್ಯನ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯೊಬ್ಬಳು ತನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾದ ನಂತರ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತಾನು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಕೊಡುಗೆಗಳು ಮತ್ತು ತಾನು ಪಾಲಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ, ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ಭಾರತೀಯ ಪರಂಪರೆಯ ಸನ್ಮಾರ್ಗ. ಈ ಪರಂಪರೆಯ ಗುಣವನ್ನು ಅರಸರಾದಿಯಾಗಿ ಬಡವನವರೆಗೂ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಅಡವಿಟ್ಟು ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದ ಮೈಸೂರು ಅರಸು ಮನೆತನ ಹಾಗೂ ಅದೇ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಲು ತಲೆಮಾರಿನ ಇತಿಹಾಸವುಳ್ಳ ಊರನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟ ಗ್ರಾಮದವರೂ ಸ್ತುತ್ಯಾರ್ಹರೇ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈಬಳೆ ಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ನಿಧಿ ನೀಡಿದ ಪುಟ್ಟ ಕೌಮುದಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ಹೀಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಮೈಸೂರಿನ ಇತಿಹಾಸ ಪರಂಪರೆಯೇ ದಾನ, ಸಹಾಯ, ಆಶ್ರಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ನಗರವು ತನ್ನ ಬೌದ್ಧಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕೊಡುಗೆಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಇಡೀ ಭರತ ಖಂಡದಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲದೇ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇಂತಹ ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೇವಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಂಚನೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಹಲವಾರು ಬಡವರ, ದೀನರ, ಅನಾಥರ ಪಾಲಿಗೆ ಹೊಂಬೆಳಕಾಗಿ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಭರವಸೆಯ ದಿನಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಮಹನೀಯ ಪ್ರಾತಃಸ್ಮರಣೀಯರೆಂದರೆ ಮೈಸೂರು ನಗರದ ತಾತಯ್ಯ ಎಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ವೃದ್ಧ ಪಿತಾಮಹ, ಶಾರದಾ ವಿಲಾಸ ಮತ್ತು ಮರಿಮಲ್ಲಪ್ಪ ಮೊದಲಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ರೂವಾರಿ, ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಬಲೀಕರಣದ ಕನಸು ಕಂಡು ನನಸು ಮಾಡಿದ ಹರಿಕಾರ, ನಿರ್ಭೀತ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಿ, ಪತ್ರಿಕಾರಂಗದ ಭೀಷ್ಮ, ಅನಾಥ ರಕ್ಷಕ, ಆಪತ್ಬಾಂಧವ, ಆದರ್ಶ ಶಿಕ್ಷಕ, ಅಪ್ರತಿಮ ದೇಶಭಕ್ತ, ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞ, ಮಾನನೀಯ ಎಂ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು.

ಮೈಸೂರು ನಗರದ ಹೃದಯ ಭಾಗವಾದ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ವೃತ್ತದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಲ್ಯಾನ್ಸ್‌ಡೌನ್ ಕಟ್ಟಡದ ಎದುರಿನ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ನಗರದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ನೋಡುತ್ತ ಮೂಕವಾದ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಮೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರೇಮಿಯು, ಅನಾಥರಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಅನಾಥಾಲಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ 125ನೇ ವರ್ಷದ ಶತಮಾನೋತ್ತರ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸೇವೆ ಔದಾರ್ಯ ದೂರದೃಷ್ಟಿಕೋನ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆ ತಾಲೂಕಿನ ಅಂತರಸಂತೆ ಸಮೀಪದ ಮಗ್ಗೆ ಎಂಬ ಕುಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 1844ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 5ರಂದು ತಂದೆ ವೇದಮೂರ್ತಿ ತಾಯಿ ಭಾಗೀರಥಮ್ಮ ಇವರ ಗರ್ಭ ಸಂಜಾತರಾಗಿ ಜನಿಸಿದ ಇವರು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ತಂದೆಯ ಮಮತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿ ಮನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಾಯಿಯೇ ಹೊರುವಂತಾಗಿದ್ದು ದುರದೃಷ್ಟಕರ. ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಖಿಲ್ಲೆ ಮೊಹಲ್ಲಾದ ಸೌದೆಕೊಪ್ಪಲಿನ ಕುದುರೇ ಲಾಯವೇ ದಿಕ್ಕಾಗಿತ್ತು. ಬಡತನವೇ ಮೈಹೊತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದರೂ ಓದುವ ಛಲ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜಾ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದರೂ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಖರ್ಚನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನೆಪಾಠ, ಯುರೋಪಿಯನ್ ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರಕರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಕೆ ಅವರಿವರ ಮನೆಯ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಓದಿಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ಇಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಶಾಲೆಯ ಓದು ನಿಂತರೂ ಓದುವ ಹಪಾಹಪಿತನ, ವಿದ್ಯೆಯ ಸಾಗರವನ್ನು ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಮೊಗೆದು ಕುಡಿಯುವ ಉತ್ಸಾಹ ಅವರನ್ನು ಅನೌಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಓದಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿತು. ಓದುವ ಈ ಹುಚ್ಚು ಒಮ್ಮೆ ಮೈಸೂರಿನ ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದ ರಂಗಾಚಾರ್ಲು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದು ಇವರ ಬದುಕಿನ ಬಹುದೊಡ್ಡ ತಿರುವಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ರಂಗಾಚಾರ್ಲು ಅವರ ಮಗನಿಗೆ ಮನೆಪಾಠವನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಓದುವ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದು ಇವರ ಓದಿನ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಮರಿಮಲ್ಲಪ್ಪ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಆಂಗ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಗೌತಮ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ ಮೊದಲಾದ ಮಹನೀಯರ ಬದುಕನ್ನು ಆದರ್ಶವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರ ಒಳಗಡೆ ತಾಯಿಯ ಹೃದಯವಿದ್ದು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಕರಗುವ, ಸಹಾಯ ಹಸ್ತ ಚಾಚಿದವರಿಗೆ ಬರಿಗೈಲಿ ಕಳುಹಿಸದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಇವರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಫಲದಿಂದಲೇ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ತಾತಯ್ಯ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಹಾರಾಣಿ ಶಾಲೆ ಆರಂಭಿಸಿ ಮಹಿಳಾ ಸಬಲೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದವರು. ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ಕಂಡ ಬಡತನ, ಹಸಿವುಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಇವರೊಳಗೆ ಯಾರೂ ನನ್ನಂತೆ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಾರದು ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರೊಳಗಿದ್ದ ತಾಯಿ ಹೃದಯವು ಸದಾಕಾಲ ದೀನರ ದಲಿತರ ಅಶಕ್ತರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅರ್ಧ ಶತಮಾನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದ ನಾನಾ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಹರ್ನಿಶಿ ದುಡಿದ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕದ ಭೀಷ್ಮ ಡಿ.ವಿ.ಜಿಯವರು 'ಸಾಕ್ರಟೀಸ್ ಆಫ್ ಮೈಸೂರ್' ಎಂದು ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಶ್ಲಾಘಿಸಿದರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿ ಇವರನ್ನು 'ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಲೋಕಮಾನ್ಯ ತಿಲಕರು' ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು ಮೈಸೂರಿಗರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ತಾತಯ್ಯನವರೆ...

ತಾತಯ್ಯನವರು ಪತ್ರಕರ್ತರಾಗಿ ಪತ್ರಿಕಾರಂಗಕ್ಕೊಂದು ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ನೂರಾರು ಯುವ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಪತ್ರಕರ್ತರನ್ನು ಸೃಜಿಸಿ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ವೃತ್ತಾಂತ ಚಿಂತಾಮಣಿ, ಸಾಧ್ವಿ, ಹಿತಬೋಧಿನಿ, ಮೈಸೂರು ಹೆರಾಲ್ಡ್, ನೇಚರ್‌ಕ್ಯೂರ್, ಕನ್ನಡ ನಡೆಗನ್ನಡಿ, ಉದ್ಧಾಂತ ಚಿಂತಾಮಣಿ, ವಿದ್ಯಾದಾಯಿನಿ, ಮೈಸೂರು ಪೆಟ್ರಿಯೆಟ್, ವೆಲ್ತ್ ಆಫ್ ಮೈಸೂರು, ಸಂಪತ್ ಅಭ್ಯುದಯ ಮೊದಲಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನಡೆಸಿ ಪತ್ರಿಕಾರಂಗದ ಭೀಷ್ಮ ಎನಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅನಾಥರಾಗಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದ ತಾತಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ದಿನಮಾನದವರೆಗೂ ಕಷ್ಟಗಳ ಸರಮಾಲೆಯನ್ನೇ ಕಂಡು ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನವರು ಮೈಸೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ತನ್ನಂತೆ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಓದನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸದಂತೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ಓದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಡತಡೆಗಳಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಊಟ, ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನೀಡುವ ಅನಾಥಾಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿಗೂ ಈ ಅನಾಥಾಲಯ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವರ ಬಡವರ ಆಶ್ರಯಧಾಮವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವಾ ಹಿರಿತನ ಹಾಗೂ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯಿಂದಾಗಿ ವೃದ್ಧ ಪಿತಾಮಹರೆನಿಸಿದ್ದ ದಯಾಸಾಗರ ತಾತಯ್ಯನವರು ಹಾಗೂ ಅವರ ಕೆಲವು ಗೆಳೆಯರು ಸೇರಿ 1896ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಅನಾಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಈಗ 177ನೇ ವರ್ಷದ ಸಂಭ್ರಮ. ಮೂಲತಃ ಕೃಷ್ಣವಿಲಾಸ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ನಿರಂಜನ ಮಠವೇ ಇಂದಿನ ಅನಾಥಾಲಯದ ಮೂಲಸ್ಥಾನ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅನಾಥಾಲಯವನ್ನು ನಡೆಸಲು ತಾತಯ್ಯನವರು ಮೈಸೂರಿನ ಅನೇಕ ಮನೆಗಳ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಹಣ, ಅಕ್ಕಿ ಅಥವಾ ಚಂದಾದಿಂದಲೇ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಜತೆಗೆ ಅಂಬಾಳೆ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಪಂಡಿತರು, ಸಿ.ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರು, ವಕೀಲರಾದ ಕೆ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು, ಪಿ.ಆರ್.ಹರಿಹರನ್, ಮಿರ್ಲೆ ನಂಜುಂಡಯ್ಯ, ತಾತಯ್ಯನವರ ಮೊಮ್ಮಗನೇ ಆದ ದಿ.ಎಂ.ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಪ್ರೊ॥ ಎಸ್.ವಿ.ರಂಗಣ್ಣ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರ ಸೇವೆಯಿಂದ ಅನಾಥಾಲಯವು ಇಂದಿಗೂ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದುತ್ತಲೇ ಇದೆ.

ಅನಾಥಾಲಯವು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಗಳಿಸಿತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂದರೆ ವಿವೇಕಾನಂದರು, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ, ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಗೂರ್, ಶೃಂಗೇರಿ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಭಾರತಿ ಶ್ರೀಗಳು, ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದ ವಿ.ವಿ.ಗಿರಿ ಮತ್ತು 1924ರಲ್ಲಿ ಶೃಂಗೇರಿ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನಾಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಶ್ಲಾಘಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅನಾಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದ ಬಹುಪಾಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಾನ ಗಳಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬಹುದಾದರೆ ಐಎಎಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಸಿ.ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ, ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾಗಿದ್ದ ಎಸ್.ಎಲ್.ಎನ್.ಸಿಂಹ, ದಿ.ಎಸ್.ಆರ್‌ರಾವ್, ಡಾ.ಜಿ.ರಾಮಕೃಷ್ಣ, ಕನ್ನಡದ ಖ್ಯಾತ ಸಾಹಿತಿ ಡಾ.ಎಸ್.ಎಲ್.ಭೈರಪ್ಪ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಈಗ ಆಲಯದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಿ.ವಿ.ಗೋಪಿನಾಥ್, ಆರ್‌ಎಸ್‌ಎಸ್ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಚಾರಕರಾಗಿದ್ದ ದಿ.ನ.ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಮುಂತಾದವರು.

1975ರವರೆಗೂ ಮಿರ್ಲೆ, ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಲಯದ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆದಾಯವು ಸರ್ಕಾರದ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನಿನಿಂದಾಗಿ ನಿಂತು ಹೋದಾಗ ಆಗ ಅನಾಥಾಲಯದ ನೆರವಿಗೆ ಬಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿದವರೆಂದರೆ ಮೈಸೂರಿನ ಅನೇಕ ಕೊಡುಗೈ ದಾನಿಗಳು ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕದಾದ್ಯಂತ ಇರುವ ಅನಾಥಾಲಯದ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಅನಾಥಾಲಯದ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯೂ ಕೂಡ ಗುರು ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾ ಹಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅನಾಥಾಲಯದ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಚಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಅನೇಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಧನಾತ್ಮಕ ಅಂಶ.

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಿರ್ಣಯದಂತೆ ಈಗ ಅನಾಥಾಲಯವು ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಶಾಖೆಯನ್ನು ದಾನಿಗಳ ನೆರವಿನಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸುಮಾರು 60 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು 25 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದ್ದಷ್ಟೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಲುಗುವಂತೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆಗಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡಿರುವ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯು ಅನಾಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಮೆರುಗನ್ನು ಕೊಡಲು ಕಂಕಣ ತೊಟ್ಟು ಕಟಿಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಇಂದು ಹಳೆಯದಾಗಿದ್ದ ಅನ್ನಪೂರ್ಣ ನಿಲಯದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಂದಿರ ಹಾಗೂ ಭೋಜನಾಲಯವನ್ನು ಆಧುನೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎರಡೂ ವಸತಿ ಗೃಹಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಶೈಲಿಯ ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಂಡಿಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಭೋಜನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಮೇಜು, ಕುರ್ಚಿ, ಮಂಚ ಹಾಸಿಗೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲದೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸೋಲಾರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ಬಿಸಿನೀರು ಹಾಗೂ ಶುದ್ಧ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು ಪ್ರಶಂಸನೀಯ.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಸಂಜೆ ನಿಗದಿತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಜೊತೆಗೆ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅನಾಥಾಲಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎದುರಿಸಲು ಅನುವಾಗುವಂತೆ ಆಲಯದ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂವಹನ ಕೌಶಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯ ಸಂವಹನದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಲು ಸ್ಪೋಕನ್ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿರುವ ಅನಾಥಾಲಯದ ಚರ್ಚಾಸ್ಪರ್ಧೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಟಿ.ಎಸ್.ನಾರಾಯಣ್‌ರಾವ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಅನಾಥಾಲಯದ 177ನೇ ವರ್ಷದ ಸಂಭ್ರಮಾಚರಣೆಯ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಇತಿಹಾಸ ಲೇಖಕರು, ಪುರಾತತ್ವ ಸಂಶೋಧಕರು, ಇತಿಹಾಸ ಅಂಕಣಕಾರರು, ಮೈಸೂರಿನ ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾ ಭವನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು, ಪತ್ರಕರ್ತರೂ ಆದ ಡಾ॥ ಎ.ವಿ ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೆ ಅನಾಥಾಲಯದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಎಂ.ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಅವರ 177ನೇ ಜಯಂತ್ಯುತ್ಸವ ಹಾಗೂ ಅನಾಥಾಲಯದ 177ನೇ ಶತಮಾನೋತ್ತರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಎಂ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಡಾ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿ, ಲಿಪಿಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ನಾಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಖರ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಹೊಂದಿ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯ ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ, ನಾಣ್ಯದ ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ ಎಂಬ ಅಭಿದಾನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿರುವ ಇವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ 23 ಸಂಶೋಧಕರು ಪಿಎಚ್.ಡಿ ಪದವಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯ ಉಗಮ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಸೇವುಣರು, ಶೃಂಗೇರಿ, ಕಾಯಿನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಕರೆನ್ಸ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಇನ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಮೊದಲಾದ ಕೃತಿಗಳು ಅಪಾರ ಜನಮನ್ನಣೆ ಗಳಿಸಿವೆ. ಇವರು 15ಸಾವಿರ ಪುಟಗಳ 25 ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಜನತೆಯ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿ 5000 ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದ್ದ ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅವುಗಳ ಕಾಲವನ್ನು ಕರಾರುವಕ್ಕಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೇ ಅವುಗಳ ಚಿತ್ರ ಸಂಪುಟವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಅನಾಥಾಲಯದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವರ ಶ್ರಮ ಹಾಗೂ ಸಾಧನೆಗೆ ಸಂದ ಗೌರವ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಇಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಾಹಕ ದಿನ: ಇದು ಆತ್ಮಾವಲೋಕನದ ಸಮಯ

ಭಾಮಿ ವಿ.ಶೆಣೈ
ಮೈಸೂರು ಗ್ರಾಹಕರ ಪರಿಷತ್

ಗ್ರಾಹಕರ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ವಿಶ್ವ ಗ್ರಾಹಕರ ದಿನವಾದ ಮಾರ್ಚ್ 15 ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಾಹಕರ ದಿನವಾದ ಡಿ.24 ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಹಕ ಚಳವಳಿ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ.

ಈ ವರ್ಷದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಾಹಕ ದಿನದ ಧ್ಯೇಯ ವಾಕ್ಯ 'ಗ್ರಾಹಕ–ನಿಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ' ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಡವರು–ಶ್ರೀಮಂತರು, ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು–ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು, ವೃತ್ತಿಪರರು–ಅಸಂಘಟಿತ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಪುರುಷರು–ಮಹಿಳೆಯರು, ಶಿಕ್ಷಕರು–ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಗ್ರಾಹಕರ ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಲು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆತ್ಮಾವಲೋಕನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಗ್ರಾಹಕರು ಸರ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಸೇವೆ ಪಡೆಯುವಾಗ ಅಥವಾ ಖರೀದಿಸಿದಾಗ ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲವೇ ವಂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ 2021ರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 315 ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ಗ್ರಾಹಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೂರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿಗರಿಗೆ 2019ರಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲಾದ ಗ್ರಾಹಕರ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ (ಸಿಓಪಿಆರ್‌ಎ) ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಗ್ರಾಹಕರ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ 90 ದಿನಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದೂರುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ, ದೂರು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸರಳವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ವಕೀಲರ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ, ಕ್ಲೈಮ್ ಮಾಡಿದ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಶುಲ್ಕವಿಲ್ಲ. ಉತ್ಪನ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ತಯಾರಕರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಆನ್‌ಲೈನ್ ಮೂಲಕವೂ ದೂರು ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಪರ್ಯಾಯ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯ

ವಿಧಾನ. ತಪ್ಪುದಾರಿಗೆಳೆಯುವ ಜಾಹೀರಾತುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಖರೀದಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸುವುದು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಹಕ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಗಳು. ಇವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಹಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜನ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ?

ಲಭ್ಯವಿರುವ ಅಂಕಿ–ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜ್ಯದ 31 ಜಿಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಹಕ ಆಯೋಗಗಳ ಪೈಕಿ 6 ಆಯೋಗಗಳು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲಾ ಆಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ.24ರಷ್ಟು ದೂರುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಾಲ ಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಪರಿಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ರಾಜ್ಯ ಆಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಶೇ.21ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಪರಿಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಸಮರ್ಥ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಆಗ್ರಹಿಸಿ ನಾವು ಯಾಕೆ ಆಂದೋಲನ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ?

ಗ್ರಾಹಕ ಚಳವಳಿಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಹಕ ಆಯೋಗ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರಕಟಣೆ ನೀಡಬಹುದಿತ್ತು. ಗ್ರಾಹಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಗ್ರಾಹಕ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ವಾಣಿಜ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಿ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶಾಲಾ–ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಹಕ ರಕ್ಷಣಾ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಿದ್ದವು. ಮೈಸೂರು ಗ್ರಾಹಕ ಪರಿಷತ್ (ಎಂಜಿಪಿ) ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಾದ ಸಿ.ವಿ.ನಾಗರಾಜ್ ಅವರು, ಅಂತಹ ಶಾಲಾ–ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಕಲಬೆರಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಸಾವಿರಾರು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಎಷ್ಟು ವಾಣಿಜ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಹಕ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ? ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯಡಿ ಗ್ರಾಹಕರ ಹಕ್ಕು ಹಾಗೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಒತ್ತು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸೋಣ.

ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ನಿವೃತ್ತ ವೃತ್ತಿಪರರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಕೆಲವು ಎನ್‌ಜಿಓಗಳಿಗೆ ಸೇರಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಹಕ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಗ್ರಾಹಕ ಚಳುವಳಿಗೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ ಮಹನೀಯರೆಂದರೆ ಸಿಎಫ್‌ಟಿಆರ್‌ಐ ಮಾಜಿ ನಿರ್ದೇಶಕ ದಿವಂಗತ ಹೆಚ್.ಎಬಿ ಪಾರ್ಪಿಯಾ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನ ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲ ದಿವಂಗತ ಪ್ರೊ. ಅನಂತಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ರೈಲ್ವೆ ನಿವೃತ್ತ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ದಿವಂಗತ ಡಿ.ಕೆ.ರಂಗನಾಥನ್ ಇವರುಗಳು ಎಂಜಿಪಿ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದರು. ಯಾರೇ ಆಗಲೀ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವೃತ್ತಿಪರರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ನಿವೃತ್ತರಾದ ಅಥವಾ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಎನ್‌ಜಿಓಗಳ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತಿರುವವರು ಗ್ರಾಹಕರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ವಿಶೇಷ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಎನ್‌ಜಿಓ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ್ಯತೆ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆ ಪಡೆದ ನಂತರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಆಸಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಕೇವಲ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವರು ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ದುರಂತವೂ ಹೌದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟ ನಾಯಕರಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ದೂಷಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ಹಾಗೂ ಅರ್ಹರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಚುನಾಯಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಯಾ ಎನ್‌ಜಿಓಗಳ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಗ್ರಾಹಕ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸುಸಜ್ಜಿತ ಗ್ರಾಹಕ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಎನ್‌ಜಿಓಗೆ ಸೇರುವ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಹಕ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

Printed by T.S. Gopinath, Published by M. Govinde Gowda on behalf of Academy Newspapers Private Limited, 15-C Industrial 'A' Layout, Bannimantap, Mysore-570 015 and Printed at Academy Newspapers Private Limited, 15-C Industrial 'A' Layout, Bannimantap, Mysore-570 015 and Published at 15-C Industrial 'A' Layout, Bannimantap, Mysore-570 015, Editor: M. Govinde Gowda Ph: 2496520 / 2496521 / 2496526 / 2496527 / 2496528. Fax: 0821-2496525. CITY OFFICES: Visveswaraya Building, III Floor, K.R. CIRCLE, MYSORE-570 001, Ph: 2431774 and No. 114, D. DEVARAJ URS ROAD (Opposite Big Bus), MYSORE-570 001. Ph: 2428695. RNI Reg. No. 36581 / 1980 E-mail address: news@mysurumithra.com For advertisements: ad@mysurumithra.com, website: www.mysurumithra.com